

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených **1/ mal. N. M.**, nar. X., bývajúcej v K., **2/ mal. M. M.**, nar. X., bývajúceho v K., zastúpených matkou I. M., bývajúcou v K., proti povinnému **M. M.**, bývajúcemu v P., zastúpený JUDr. D. K., advokátkou so sídlom v K., **o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4 Er 3150/2012, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., exekútora so sídlom v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júna 2014, sp. zn. 43 CoE 158/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno (tiež súd prvého stupňa) dňa 11. januára 2013 poveril súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M. vykonaním exekúcie a vymožením uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné vo výške 900 Eur a bežné výživné od januára 2013 na mal. N. M. vo výške 160 Eur mesačne a mal. M. M. 130 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu. V podaní doručenom súdu dňa 25. júna 2013 matka maloletých detí uviedla, že povinný uhradil na dlžné výživné spolu sumu 1 470 Eur, a zostáva mu tak zaplatiť sumu 10 Eur. Dňa 7. augusta 2013 bol súdu prvého stupňa doručený doklad o tom, že povinný zaplatil aj zostávajúcu časť zameškaného výživného vo výške 10 Eur.

Uznesením z 23. septembra 2013 č. k. 4 Er 3150/2012-70 Okresný súd Brezno exekúciu zastavil a povinnému určil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 61,53 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení uviedol, že má za to, že dlh na zameškanom výživnom je vyrovnaný, a zároveň, že povinný bude platiť bežné výživné pravidelne každý mesiac v určenej výške. Vzhľadom na uvedené súd postupujúc analogicky podľa § 80 a § 101 Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Ďalej súd prvého stupňa určil výšku exekútorových trov na 61,53 Eur a nepriznal súdnemu exekútorovi 20 % DPH za poštovné vo výške 4,34 Eur, nakoľko v zmysle § 28 zák. č. 222/2004 Z.z. sú od dane z pridanej hodnoty oslobodené univerzálne poštové služby.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 19. júna 2014, sp. zn. 43 CoE 158/2014 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Záverom uviedol, že okresný súd správne rozhodol, keď súdnemu exekútorovi nepriznal 20 % DPH za poštovné, nakoľko v zmysle § 28 zákona o dani z pridanej hodnoty sú od dane oslobodené univerzálne poštové služby. Z uvedeného dôvodu súdnemu exekútorovi nevznikla povinnosť odvieť DPH z tejto služby, a preto mu ani nemožno priznať 20 % DPH za poštovné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že postupom odvolacieho súdu boli porušené základné princípy občianskeho súdneho konania ustanovené v § 1, § 2 a § 3 O.s.p. a zároveň bolo porušené aj jeho právo vlastníť majetok, ako aj základné právo zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože odôvodnenie rozhodnutia v nadväznosti na jeho výrok je nerelevantné a arbitrárne. Ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mal za to, že odvolací súd nesprávne posúdil celú vec, pretože oslobodené od DPH sú iba poštovné služby poskytované poštovým podnikom na základe živnostenského oprávnenia, čo znamená, že exekútor takéto oprávnenie nemôže obdržať, a teda nemôže poskytovať ani univerzálne poštové služby, ale len ich uhrádzať ako náklad v rámci exekučnej činnosti.

Povinný k dovolaniu súdneho exekútora uviedol, aby dovolací súd o trovách konania a nákladoch exekútora rozhodol v zmysle platných právnych predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením

Dovoláním je v danom prípade napadnutý potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu o trovách konania. Takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania

súdneho exekútora prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však nebola dovolacím súdom v konaní zistená.

K dovolacej námietke nerelevantnosti a arbitrárnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že táto námietka dovolateľa nie je dôvodná.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho

rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

Ústavný súd Slovenskej republiky sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie napr. aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

K ostatným námietkam dovolateľa (podľa vyhodnotenie obsahu podaného dovolania) dovolací súd uvádza, že ako dovolací dôvod dovolateľ uplatňuje § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j. že napadnuté rozhodnutie (jeho výrok o trovách konania) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania

v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. Na uvedený dovolací dôvod preto v danej veci, v ktorej dovolanie nie je prípustné, nebolo možné vziať zreteľ.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti dovolateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Martin Vladik, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová